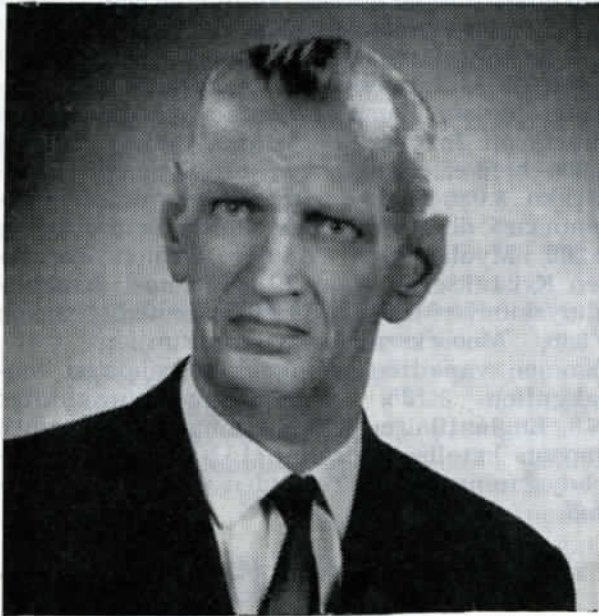

Tahdon paeta valottomuutta,
tahdon kerran tuleksi tulla:
laulaa ihmisen ikuisuutta
valon vuorella kirkastetulla!

(Antero Kajanto)

Antero Kajanto.

ANTERO KAJANTO KUOLLUT

Asessori, kirjailija Antero Kajanto kuoli 23. 9. -68 Helsingissä. Hän avusti lehteämme erikoisesti silloin, kun lehtemme toimittajana oli kirjailija Iivo Härkönen. Hän on osoittanut lehdellemme lämmintä karjalaista mieltä monen monet kerrat.

Hän oli syntynyt 4. 12. 1895 Joensuussa, missä hän kävi keskikoulun ja tuli lennätintalouden palvelukseen harjoittelijaksi 1914. Sähköttäjäksi hänet nimitettiin 1915, ekspeditööriksi Helsingin lennätinkonttoriin 1944, kontrollööriksi 1956 ja apulaiskonttorinhoitajaksi 1959. Eläkkeelle hän siirtyi 1962. Asessorin arvonimen hän sai 1956.

Kirjailija Antero Kajanto tuli julkisuuteen 1920-luvulla Nuoressa Voimassa, jonka kirjallisen harrastuspiirin puheenjohtajana hän oli 1923—24. Hänen ensimmäinen runokokoelmansa Valkeat tuomet ilmestyi 1923 ja sen jälkeen hän julkaisi kaikkiaan parisenkymmentä runoja novellikokoelmaa: mm. Ukonnuoli 1924, Maan kasvot 1928, Karkelo 1929, Savuava ranta 1937 ja Erakkomaja 1945. Kirjailijan 60-vuotismerkkipäivän aikoihin ilmestyi runokokoelma Lumikuun poika. 1965 julkaistiin hänen novelliensa parhaimmisto koottuna teokseen Paluu. Kirjailijauransa alkuvuosina hänet luettiin Tulenkantajien ryhmään, joskin hän kaksikymmenluvun mentyä löysi oman muista poikkeavan tiensä.

ONNELLISET

Näin onnelliset olemme
me suviyössä kahden.
Nyt kuu kuin sielu vainajan
käy kuvaimehen lahden,

ja omaisemme, armas, nuo
ah, jääneet taakse ajan,
meit' tähtisilmin katsovat
he luota unten rajan.

Kas, tuolla tummaan kaislikkoon
ui kalat leikkiväiset,
ja liittää pienet korennot
kuin keijut seppeläiset.

Häävuotehesi laaksoss' on,
me sinne käymme salaa.
Jo keinuu hymy kuutamon,
ja kiiltomadot palaa.

Antero Kajanto

(Tämän runon käsikirjoituksen löysimme äskettäin KSS:n arkistosta Iivo Härkösen asiapapereiden joukosta).

Antti Kekki.

ANTTI KEKKI KUOLLUT

— Ammattikoulun johtaja, inkeriläisten »heimopäällikkö» Antti Kekki kuoli 25. 9. -68 Espoon sairaalassa. Hän oli heimmomme merkittävä ystävä ja hänet tunnettiin hyvin itäkarjalaisen heimoväen ja heimosoturien pii-

reissä. Hän oli hillitty, harkitseva ja kunnioitusta herättävä »heimoveli» sanan parhaassa merkityksessä.

Erityisellä innolla ja uskolla hän johti inkeriläisten heimosioita. Hän oli lähes puolivuosisataa mukana inkeriläisten riennoissa, joissa hänet sekä täällä Suomessa että Ruotsissa opittiin tuntemaan rohkeana, taitavana ja inkeriläisyyden värit tunnustavana miehenä. Inkeriläisten yhdistys r.y:n johtokunnan jäsenenä ja sihteerinä sekä Inkeriläisten Sivistyssäätiön hallintoneuvoston varapuheenjohtajana Antti Kekki viimeiseen asti tunsu huolta, ettei oikean inkeriläisyyden pyhä tuli pääsisi sammumaan vaan palaisi kauan vielä jälkipolvienkin sydämissä.

Antti Kekki oli syntynyt 15. 12. 1899 Inkerinmaalla Kupanitsan seurakunnan Kikkerin kylässä. Käytyään oppikoulun hän toimi ensin kansakoulunopettajana m.m. Kanneljärvellä ja Perkjärvellä jatkaen samalla kasvatus- ja opetusalan opintojaan. Tutustuttuaan laitoselemaan ja -toimintaan ollessaan opettajana »Koteja kodittomille lapsille»-yhdistyksen laitoksessa Karjalan lastenkylässä vv. 1927—1929 ja ammattikoulutyöhön Kuusankoskella vv. 1929—1931 hänet nimitettiin Kannaksen ammattikoulun johtajaksi v. 1931. Täältä hän siirtyi Vähäjoen työsiirtolan johtajaksi 1935—1936. Viipurin kaupungin työvälistötoimiston nuorison ja henkisen työn osaston hoitajana sekä ammattivalinnanohjaajana hän toimi v:sta 1937 talvisodan päiviin asti. Talvisodan jälkeen hän oli A. Ahlström Oy:n Varkauden tehtaiden huolto-osaston palveluksessa.

V. 1943 Antti Kekki kutsuttiin suunnittelemaan Kannaksen ammattikoulukodin toiminnan uudelleen aloittamista ja sen järjestämistä sodan aiheuttamien muutosten johdosta. Samalla Kekki nimitettiin ammattikoulukodin johtajaksi, jota virkaa hän sitten hoiti eläkkeelle siirtymiseen saakka muutama vuosi sitten. Mainittu koulu toimi Valtion Ammattikoulukoti-nimisenä Leppävaarassa. Tämän ammattikoulukodin hyväksi johtaja Kekki suoritti merkittävän työn ja sai sen sodan jälkeen kehitetyksi ajanmukaiseksi ja korkeatkin vaatimukset täyttäväksi ammattikoulukodiksi.

Johtaja Kekin asiantuntemusta ja monipuolista taitoa käytettiin hyväksi myös eri järjestöissä. Hän kuului Karjalan Liiton piirivaltuuskuntaan, Uudenmaan Karjalaisseurapiirin johtokuntaan ja oli monet vuodet Espoon Karjalaisten puheenjohtajana sekä Perkjärväläisten kerhon johtajana. Espoossa johtaja Kekki oli karjalaisten edustajana kunnanvaltuustossa, monissa lautakunnissa ja kunnan ammattikoulun johtokunnassa sekä Leppävaaran yhteiskoulun, Espoon Kansallisseuran ja Uudenmaan Mehiläishoitajien johtokunnissa. Niinikään hän oli Espoon seurakunnan kirkkovaltuuston ja rakennustoimikunnan jäsen ja osallistui myös ent. Pietarinsuomalaisten toimikunnan työskentelyyn. Eläkkeelle siirryttyään Antti Kekki ryhtyi hoitamaan lautamiehen tehtäviä Espoon kihlakunnan oikeudessa.

Sotilasarvoltaan luutnanttina hän osallistui kaikkiin soittimie ja oli mukana maanpuolustustyössä monella tavalla. Myös liikuntakasvatuksen alalla hän toimi varsin paljon. Hän oli aikoinaan Viipurin piirin huomattavia urheilun ja voimistelun johtajia, perusti useita urheiluja voimisteluseuroja sekä toimi niiden puheenjohtajana.

MAAMME USKONTOKUNNAT: Tilastollisen päätoimiston juuri ilmestyneen vuosikirjan mukaan oli vuonna 1967 maassamme 70.133 ortodoksia, joista Suomen ortodoksisen arkkipiispakunnan jäseniä 68.669 ja yksityisen kreikkalaiskatolisen yhdyskunnan jäseniä 1.464. Karjalan hiippakuntaan kuului 36.230 ja Helsingin hiippakuntaan 29.182 henkeä.

Evankelisluterilaisen kirkon jäseniä oli 4.600.301 ja katolisen kirkon jäseniä 2.689. Rekisteröidyistä uskonnollista yhdyskunnista suurin oli Jehovan todistajat, johon kuului 8.906 henkeä. Seuraavana oli Suomen vapaa-kirkko, 8.026 henkeä. Adventiseurakuntien jäsenmäärä oli 4.632, Olaus Petrin seurakunnan 2.360. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 2.186, Suomen baptistiyhdyskunnan 1.949, Suomen metodistikirkon 1.886, Mooseksenuskolaisseurakuntien 1.517, Suomen vapaitten evankelis-luterilaisten seurakuntien 1.135, muhamettilaisseurakuntien 918, Englantilaisen kirkkokunnan 200, Suomen vapaan katolisen kirkon 115, Suomen Bahai-yhdyskunnan 73 ja Totuuden ystävien 21 henkeä.

ORTODOKSISEN KIRKKOKUNNAN itse-

näistymisen 50-vuotisjuhlaa vietetään marraskuun 23.—24. päivinä Kuopiossa, kirkkokunnan keskuksessa. Vigilian toimittaa arkkipiispa Paavali. Siihen voivat osallistua kaikki halukkaat papit ja diakonit. Liturgian toimittavat arkkipiispa Paavali ja piispa Aleksanteri ja siihen osallistuu vain 6—8 pappia ja 3 diakonia. Liturgian jälkeen on klo 12 seppelten lasku arkkipiispa Hermanin, sankarivainajien ja Karjalaan jääneiden vainajien muistopatsaille. Tervehdyksiä varten on varattu aikaa klo 13—15. Samassa paikassa — hotelli Puijonsarvessa — alkaa klo 15.30 juhlapäivällinen, jonne myös halukkaat voivat ilmoittautua 3.—15. 11. -68 välisenä aikana. Osallistumismaksu mk 30:— suoritetaan ilmoittautumisen yhteydessä, postisiirtotilille 1737, Ortodoksinen kirkollishallitus Ku. Pääjuhla alkaa klo 19.30 Pohjois-Savon Ammattioppilaitoksen juhlasalissa. Juhlaesitelmän pitää akateemikko Kustaa Vilkkunen aiheesta »Pappi, risti, raamattu». Tasavallan presidentti on luvannut osallistua juhlaan. Järjestäjät toivovat, että tilaisuudesta muodostuisi todellinen kansanjuhla.

LUTERILAISTEN kirkkojen jäsenmäärä kasvoi viime vuoden kuluessa 600.000 kokonaismäärän noustessa nyt ensi kerran yli 75 miljoonan. Nousun rinnalla tapahtui myös laskua, joka oli erikoisen selvää Neuvostoliitossa, missä luterilaisten lukumäärä väheni 50.000 ja on nykyisin 670.000. Merkittävää kasvua sen sijaan tapahtui useissa Aasian ja Afrikan kirkkoissa, ilmenee Luterilaisen Maailmanliiton suorittamista laskelmista.